

Arrest

nr. 92 428 van 29 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2012 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HERBOTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten. U zou een Koptische christen zijn afkomstig van C.. U bent ongehuwd. Uw vader heeft een bedrijf dat tourbussen verhuurt. U studeerde twee jaar aan de universiteit van H., maar behaalde geen diploma. In september en oktober 2011 werkte u als vertegenwoordiger van een waterbedrijf in C.. Vanaf begin november 2011 hielp u uw vader in het busbedrijf met de administratie. U was actief binnen de koptische kerk. U gaf 's vrijdags les aan

jonge kinderen over het geloof. U ging de kinderen ook thuis afhalen om naar de kerk te gaan. Vanaf 10 november 2011 werd u lastig gevallen door moslimjongeren uit de Abdul Aziz-sstraat. Dit waren uw vroegere vrienden maar na de revolutie, in het voorjaar van 2011, zouden ze zijn geradicaliseerd. Ze wilden dat u zich bij hen aansloot omdat zij het 'ware geloof' hadden gevonden. Begin november 2011 vroeg S., een vroegere vriend, u zich bij hen aan te sluiten. U weigerde. Daarop zou hij u hebben bedreigd. Hij zou hebben gezegd dat u later wel onder dwang met zijn verzoek zou instemmen. De vrijdag nadien werd u door iemand in een pick-up truck geslagen met een stok toen u met de kinderen naar de kerk liep. Die persoon zou hebben gezegd "dit is het begin". Daarop reed hij door. Op 17 of 18 november 2011 zou iemand uw gsm hebben gestolen. Op 20 of 21 november 2011 zou u 's avonds laat naar huis zijn teruggelopen van een kerkbijeenkomst, toen u S. tegenkwam. Hij zou hebben gezegd dat heel de buurt dacht dat u de islam had beledigd. De moslimjongeren van de Abdul Azziz-sstraat zouden hebben rondgebazuind dat u hun godsdienst had beledigd en dat u haat zaaide. Ze zouden ook verschillende keren bij u thuis zijn geweest om u uit te nodigen om deel te nemen aan hun gebed. Op 22 november 2011 zou uw zus zijn geslagen en haar handtas zijn gestolen. Die avond zou uw moeder zijn gebeld. Ze zouden haar hebben gezegd dat ze u een lesje zouden leren. Op 23 november 2011 werd de bus van uw vader in brand gestoken. U legde klacht neer bij de politie. Diezelfde dag, op 23 november 2011, zou uw vader een telefoontje hebben gekregen waarin u met de dood werd bedreigd omdat u een klacht had ingediend. Na dat telefoontje zou u naar uw tante in N. zijn gegaan en dan naar B.. Na de brand zouden uw vrienden een telefoontje hebben gekregen van onbekenden die naar u vroegen. U vermoedt dat ze uw gestolen gsm daarvoor gebruikten. U zou Egypte op 24 december 2011 hebben verlaten. U zou, via Italië, illegaal naar België zijn gereisd waar u op 1 januari 2012 aankwam en op 4 januari 2012 asiel aanvraag. Na uw vertrek zou uw vader nog zijn opgebeld door jongeren van de Abdul Azziz-sstraat.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw rijbewijs en een klacht ingediend naar aanleiding van de brand van de bus dd. 23/11/2011.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel identiteitsdocument kunt voorleggen. U hebt nochtans verklaard dat u in Egypte een identiteitskaart en een paspoort had. Gevraagd waarom u die niet hebt laten opsturen, antwoordde u dat u dacht dat het niet nodig was en dat een rijbewijs genoeg zou zijn. Dit is geen afdoende uitleg. Op de uitnodiging voor het gehoor op het CGVS staat duidelijk dat u alle identiteitsdocumenten moet voorleggen waarover u beschikt. U verkeert duidelijk in de mogelijkheid om documenten naar België te laten sturen. Uw familie woont nog in Cairo en u hebt nog contact met hen (CGVS, 23/04/2012, p. 2). Bovendien hebt u wel de klacht laten overkomen maar niet uw identiteitsdocumenten. U zegt hierover dat er u bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet is verteld identiteitsstukken voor te leggen, enkel documenten waaruit uw probleem blijken. Gevraagd of u dan alsnog uw identiteitsdocumenten kunt laten opsturen, antwoordde u bevestigend maar zegt u dat u niet weet tegen wanneer u dit kunt doen omdat u niet weet wanneer er nog iemand naar Egypte gaat. Gesteld dat er toch postverkeer mogelijk zou zijn, zegt u dat u daar geen ervaring mee heeft (CGVS, 23/04/2012, p. 9). Bovenstaande verklaringen over uw identiteitsdocumenten kunnen totaal niet overtuigen. Het feit dat u geen identiteitsdocumenten voorlegt - het lijkt er zelfs op dat u ze om één of andere reden niet wenst voor te leggen - ondergraaft uw geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u zich tegensprekt over uw woonplaats in Egypte. Bij DVZ hebt u verklaard dat u, vanaf uw geboorte tot uw vertrek, in de Z. in Cairo hebt gewoond (Verklaring DVZ, 19/01/2012, vraag 9). Op het CGVS verklaarde u dat u, vanaf uw geboorte tot 2000, in S. hebt gewoond en dat u pas vanaf 2000 in de Z. woonde. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, antwoordde u dat er bij de DVZ niemand naar vroeg (CGVS, 23/04/2012, p. 2-3). Dit is geen aanvaardbare verklaring. Er werd u immers gevraagd waar uw adres was in Egypte en sinds wanneer u daar verbleef (Verklaring DVZ, 19/01/2012, vraag 9). Bovenstaande incoherentie is opnieuw merkwaardig aangezien er mag worden verwacht dat u coherent kunt weergeven waar u hebt gewoond vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit uw land.

Daarnaast legt u tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop u uw huis hebt verlaten en over waar u nog hebt verbleven alvorens het land te verlaten op 24 december 2011. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u uw huis op 20 december 2011 verliet. Van 20 december 2011 tot 24 december 2011 zou u, vier dagen, bij uw tante in N. hebben verbleven. Op 24 december 2011 zou u naar B. zijn gegaan en diezelfde dag zou u, vanuit B., het land hebben verlaten (CGVS, 23/04/2012, p. 2-3). Later legt u echter heel andere verklaringen af. U beweerde dat u op 24 november 2011, de dag na de brand, naar uw tante in N. bent gegaan. Daar verbleef u één nacht en dan ging u naar een onbekende plaats in N., waar u een week of twee verbleef. Daarna zou u naar B. zijn gegaan waar u twintig of tweeëntwintig dagen verbleef. Op 24 december 2011 zou u dan vanuit B. het land hebben verlaten (CGVS, 23/04/2012, p. 23). Dergelijke uiteenlopende verklaringen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts dient er te worden vastgesteld dat de verklaringen die u hebt afgelegd omtrent uw vluchtrelaas niet geloofwaardig zijn. U hebt verklaard dat u Egypte hebt verlaten omdat u vreest gedood te worden door de moslimjongeren van de Abdul Aziz-sstraat, omdat u weigerde zich bij hen aan te sluiten.

Zo spreekt u zich herhaaldelijk tegen over de manier waarop ze u zouden hebben benaderd. U verklaarde dat u een eerste keer door S. werd aangesproken op een woensdag begin november 2011. Bij die gelegenheid zou hij hebben gezegd dat u zich bij hen moest aansluiten. Wat u precies moest doen vertelde hij die eerste keer niet (CGVS, 23/04/2012, p. 13). Later tijdens hetzelfde gehoor verklaarde u echter dat S. u bij die eerste keer al vroeg 'voorlichting te geven aan jonge kinderen' (CGVS, 23/04/2012, p. 24). Het is vreemd dat u dit niet onmiddellijk vermeldde.

Het volgende incident dat u aanhaalt is dat iemand u sloeg met een stok vanuit een pick-up truck. Dit zou op een vrijdag zijn gebeurd, twee dagen nadat S. u op een woensdag had aangesproken. Hij zou u hebben geslagen en hebben gezegd: "Dit is het begin", daarna zou hij zijn weggereden. U verklaarde uitdrukkelijk dat hij enkel deze - niet mis te verstane - woorden uitsprak (CGVS, 23/04/2012, p. 14). Later verklaarde u echter dat die persoon zei dat de volgende keer 'de kinderen zouden worden gedood' (CGVS, 23/04/2012, p. 24). Wanneer u met deze anomalie wordt geconfronteerd, blijft u beweren dat die persoon zei dat de volgende keer de kinderen zouden worden gedood (CGVS, 23/04/2012, p. 24). Eerder hebt u echter uitdrukkelijk verklaard dat zich beperkte tot het zinnetje "Dit is het begin", niets meer en niets minder. Er mag van u toch worden verwacht dat u coherent kunt weergeven welk dreigement deze persoon u precies heeft toegeroepen. Een bedreiging zoals het doden van de kinderen, is toch geen lichte bedreiging, wel integendeel. Dat u zich hierover tegenspreekt is niet aanvaardbaar. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u uw verklaringen telkenmale bijstuurt en aandikt.

Vervolgens zou u op 17 of 18 november 2011, op een zondag, zijn beroofd door twee jongens die uw gsm stalen (CGVS, 23/04/2012, p. 16). 17 of 18 november 2011 is echter geen zondag maar een donderdag of een vrijdag. Vervolgens zou S. u op vrijdag 20 of 21 november 2011 hebben aangesproken toen u terugkwam van een bijeenkomst van de kerk. Hij beweerde dat iedereen in de buurt geloofde dat u de islam had beledigd en dat u haat zaaide (CGVS, 23/04/2012, p. 16-17). 20 of 21 november is opnieuw geen vrijdag maar een zondag of een maandag. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas (zie ook informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier).

Ook over de manier waarop ze u zouden hebben benaderd met de vraag om samen te bidden legt u uiteenlopende verklaringen af. U zegt hierover dat ze bij u kwamen aanbellen met de vraag mee te gaan naar het ochtendgebed. De eerste keer dat ze zijn komen aanbellen was de donderdag na het eerste gesprek met S. op een woensdag. Daarna zouden ze nog een tiental keer zijn geweest tot uw zus werd geslagen op 22 november 2011. U hebt verklaard dat ze bij die tien gelegenheden op de deur klopten maar dat jullie nooit open deden. Ze zouden door de deur met uw vader hebben gesproken. Ze zouden echter nooit hebben gedreigd om de bus van uw vader in brand te steken (CGVS, 23/04/2012, p. 18-19-20). Bij de DVZ verklaarde u nochtans dat ze er expliciet mee dreigden de bus in brand te steken als u de volgende keer niet met hen mee zou gaan bidden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, 19/01/2012, p. 3). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u dat dat misschien verkeerd werd vertaald (CGVS, 23/04/2012, p. 20). Dit is geen aanvaardbare verklaring, gelet op het feit dat u uw verklaringen in de vragenlijst voor akkoord heeft ondertekend en de kans had eventuele correcties of aanvullingen te doen.

De verklaringen die u aflegt over de brand en de doodsb bedreiging die u zou hebben ontvangen door het neerleggen van een klacht bij de politie, zijn evenmin overtuigend. U verklaarde dat de bus in brand werd gestoken op 23 november 2011, dat u diezelfde dag klacht ging indienen en dat u daarom op 23 november 2011 met de dood werd bedreigd. Daarop zou u, de dag nadien, uw huis hebben verlaten (CGVS, 23/04/2012, p. 22-23). Bij het begin van het gehoor op het CGVS verklaarde u echter uitdrukkelijk dat u uw huis pas verliet op 20 december 2011 en dat u nog vier dagen bij uw tante verbleef alvorens het land te verlaten (CGVS, 23/04/2012, p. 2-3).

Bovendien is het opmerkelijk dat u hebt verklaard dat de klacht op uw naam staat en niet op naam van uw vader. U hebt verklaard dat uw vader eigenaar is van het busbedrijf (CGVS, 23/04/2012, p. 4) en dus zou het logischer zijn dat de klacht namens zijn bedrijf of namens hemzelf werd neergelegd, toch wanneer één van zijn tourbussen in brand werd gestoken. Op de klacht die u voorlegt is bovendien de voornaam van de persoon die de klacht neerlegt niet helemaal duidelijk te lezen maar het lijkt iets te zijn in de aard van 'Deljo' wat in de verste verte niet lijkt op 'Rimon'. Gevraagd waarom de klacht op uw naam moest staan, antwoordde u omdat het al het derde incident was en dat u klacht moest indienen tegen die jongens. Gevraagd of u in de klacht dan ook melding hebt gemaakt van eerdere incidenten antwoordde u ontkennend (CGVS, 23/04/2012, p. 22). Dergelijke verwarrende verklaringen trekken uw geloofwaardigheid verder in twiifel.

Verder valt uw bewering dat de mensen in de wijk geloofden dat u haat zaaide en u daarom uitscholden (CGVS, 23/04/2012, p. 15, p. 16, p. 17) niet te rijmen met andere verklaringen die u aflegde. Zo antwoordde u op de vraag of u, buiten enkele jongeren van de Abdul Aziz-sstraat, problemen had met moslims, ontkennend en zei u dat het allemaal uw vrienden waren (CGVS, 23/04/2012, p. 12). Gevraagd of u zich dan niet verdedigde bij uw bureu, antwoordde u dat u er geen ervaring mee had en dat u geen problemen wilde creëren (CGVS, 23/04/2012, p. 17). Dit is geen overtuigende verklaring. Als u bevriend was met de moslims in uw buurt en er nooit problemen mee had, mag er toch worden verwacht dat u zich haast spontaan zou verdedigen tegen de valse beschuldigingen van enkele radicale jongeren uit de buurt. Het feit dat u dit hebt nagelaten lijkt er eerder op te wijzen dat deze gebeurtenissen zich niet hebben voorgedaan. Verder verklaarde u dat de oude moslimmannen zeiden dat ze u met rust moesten laten en dat ze uw geloof moesten respecteren wat andermaal aangeeft dat zij u respecteerden en van geen kwaad betichtten (CGVS, 23/04/2012, p. 14, p. 18). Ook uw bewering dat twee moslims uit de buurt meegingen naar de politie om tegen S. en zijn vrienden te getuigen, wijst er helemaal niet op dat ze de beschuldigingen van de jongeren uit de Abdul Aziz straat-geloofden maar integendeel uw kant kozen (CGVS, 23/04/2012, p. 21). U verklaarde bovendien dat M., een oude wijze moslim uit de buurt, die veel respect genoot en dus ook heel wat invloed heeft, niet geloofde dat u haat zaaide en u dus evenmin iets ten laste legde (CGVS, 23/04/2012, p. 21).

Ten slotte dient te worden aangestipt dat, al zou er al geloof kunnen worden gehecht aan de problemen met de jongeren van de Abdul Aziz-sstraat, u op geen enkel ogenblik kunt aantonen dat uw vermeende problemen het lokale niveau overstijgen of dat u de bescherming van de autoriteiten en/of de lokale moslimgeleerden niet zou kunnen inroepen. Zo verklaarde u dat u problemen had met uw vroegere vrienden van de Abdul Aziz-sstraat. U kunt echter geen enkel element aanvoeren waaruit moet blijken dat die jongeren ook buiten die straat macht of invloed hadden of dat er niemand was die tegen hen durfde ingaan. Getuige daarvan het feit dat verschillende moslims uit de buurt u verdedigden (zie supra). Uit uw verklaringen blijkt dat u het vertrouwen genoot van M., een oude wijze moslimman uit de buurt die veel respect genoot. Verder verklaarde u dat er veel kopten woonden in uw wijk en dat u op de bescherming kon rekenen van de koptische kerk (CGVS, 23/04/2012, p. 7). Evenzeer verklaarde u dat, ook al had de politie niet de nodige middelen om de daders van de brand actief op te sporen, ze wel werden gedagvaard en bij hun thuis werden gezocht (CGVS, 23/04/2012, p. 22). Dit geeft duidelijk aan dat de politie het incident ernstig nam en het nodige deed om de daders te vatten. Na de vermeende brand zouden de jongeren bovendien uit de Abdul Aziz-sstraat zijn verdwenen waardoor de vraag zich opdringt of u hier dan niet kon blijven aangezien de onruststokers zich niet meer vertoonden (CGVS, 23/04/2012, p. 22). Gevraagd of u zich eventueel ook niet elders in Egypte zou kunnen vestigen, antwoordde u dat ze u 'overal zouden vinden' omdat ze u beschuldigden van godslastering (CGVS, 23/04/2012, p. 26). Deze bewering is in het licht van bovenstaande vaststellingen totaal niet geloofwaardig noch aannemelijk.

Aan uw loutere bewering dat uw vader na uw vertrek uit Egypte nog werd gebeld door de jongeren van de Abdul Aziz-sstraat om naar u te vragen, kan, gezien bovenstaande vaststellingen, weinig geloof worden gehecht (CGVS, 23/04/2012, p. 24).

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte blijkt dat het conflict dat dit gebied actueel kenmerkt niet kan bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict. De media maken vooralsnog geen melding van veralgemeende veiligheidsproblemen waarvan de Egyptische bevolking het slachtoffer dreigt te worden. Voorts is het geweld dat Egypte actueel kenmerkt gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, komen voor bij massabijeenkomsten en manifestaties waarbij de trage hervormingen, de corruptie, de berechting van burgers door militaire rechtbanken, etc. wordt aangeklaagd. De recente betogingen waarbij de Egyptische bevolking onder meer eist dat het militaire regime zo spoedig mogelijk haar macht overdraagt aan een civiele regering gaan weliswaar gepaard met een gewelddadig optreden van de ordediensten, maar er is aldus geen sprake van aanhoudend geweld of een openlijk militair conflict tussen strijdkrachten van het huidige regime en georganiseerde gewapende groeperingen (zie bijgevoegde SRB: "Egypte - Situation politique et sécuritaire actuelle", d.d. 9 juni 2011-updates 18 september 2011 en 23 november 2011).

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Egypte actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de Egypte aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS erkent dat koptische christenen in Egypte het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt echter ook meteen dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontszeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontszeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

U haalt zelf geen concrete vormen van discriminatie aan. U hebt verklaard dat u geen problemen had met moslims en dat het allemaal goede vrienden zijn van u (CGVS, 23/04/2012, p. 12).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de situatie voor Kopten in Egypte weliswaar enigszins zorgwekkend is, doch uit niets kan afgeleid worden dat het loutere feit Kopt te zijn in Egypte en het daaraan gekoppeld ontszegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Aangezien u geen identiteitsdocumenten voorlegt, kan uw identiteit niet worden geverifieerd. Het rijbewijs is een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. In verband met de klacht dient te worden opgemerkt dat de naam die er op de klacht staat (D.?) S. F. niet helemaal overeenkomt met de naam die u hebt opgegeven bij uw asielaanvraag: R. S. F. N..

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Artikel 39/69, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) bepaalt wat volgt:

"§ 1

Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56.

Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid:

1° [...]

2° [...]

3° [...]

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen en tevens, wanneer nieuwe gegevens als bepaald in artikel 39/76, § 1, vierde lid worden aangebracht, dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, of dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, de redenen waarom deze niet op het gepaste ogenblik aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen konden meegedeeld worden; [...]"

2.2. Het bij de Raad ingediende verzoekschrift luidt als volgt:

"Geachte Kamervoorzitter,

*Ik ben mr. S. F. N. R., Egyptenaar,
woonstkiezend te (...), (...)*

Ik teken bij deze hoger beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van de Commsissaris- Generaal voor de vluchtelingen inzake mijn asielaanvraag dd.4/1/2012.

Mijn aanvraag is gekend bij de Comm. Generaal voor de Vluchelingen onder nummer: 1210284 (zie bijlage1)

De taal voor het horen zou best het Egyptisch-Arabisch, ondergeschikt het Engels zijn.

Ik ben zo vrij de uiteenzetting van de feiten en de middelen ter ondersteuning van het beroep en de ernstige aanwijzingen van gegronde vrees voor vervolging en/of ivm. het reële risico op ernstige schade en redenen waarom deze niet op het gepaste ogenblik aan de Commissaris- Generaal voor de vluchtelingen konden meegedeeld worden, ten gepaste tijde voor Uw rechtbank te willen ontwikkelen.

OM DEZE REDEN

BEHAGE HET DE RAAD

Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De weigeringsbeslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen te willen omvormen, minstens te vernietigen;

Dienvolgens mij het statuut van vluchteling te willen toekennen.

Handtekening van S. F. N. R."

2.3. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen uiteenzetting van de feiten en de middelen bevat die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen, zodat het onontvankelijk dient te worden verklaard.

3. Kosten

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS